

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

ת"ב 39363-12-20 י.ת.נ' א.ת.

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת יפעת שקדי שץ

תובע

י.ת.
באמצעות עו"ד שגיא

נגד

נתבע

א.ת.
באמצעות עו"ד בודה

ספרות:

סמדר אוטולנגי בוררות - דיין ונוהל

אורי גורן בוררות (התשס"א)

ישראל שמעוני דיני בוררות - אופק חדש בבוררות (התשס"א)

חקיקה שאוזכרה:

חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 5, 5(ג), 21, 23, 39

חוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995: סע' 7

תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018: סע' 53

תקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020: סע' 18(ג)

מיני-רציו:

* ביהמ"ש דחה את בקשת הנתבע לעיכוב ההליכים בהתאם לסעיף 5 לחוק הבוררות וקיבל באופן חלקי את תביעת התובע לאכיפת פסק בוררות אשר קבע בין היתר, את זכאותו של התובע במחצית הזכויות בנכס מקרקעין.

* בוררות – עיכוב הליכים – הימנעות ממנו

* בוררות – פסק בורר – תביעה על-פי הפסק

תביעה לאכיפת פסק בוררות אשר קבע בין היתר, את זכאותו של התובע במחצית הזכויות בנכס מקרקעין. כשלטענת התובע, הדרך היעילה לעשות כן היא באמצעות מינוי כונס נכסים. ומנגד בקשת הנתבע לעיכוב ההליכים בהתאם לסעיף 5 לחוק הבוררות.

ביהמ"ש לענייני משפחה דחה את הבקשה לעיכוב הליכים וקיבל את התביעה באופן חלקי מהטעמים הבאים:

בהתאם להוראות חוק הבוררות והפסיקה, לביהמ"ש שיקול דעת האם להיענות לבקשה לעכב את ההליכים בפניו משום שנערך הסכם בוררות בין הצדדים, או לסרב לה ולהמשיך לדון בתביעה, למרות ההסכם. בין היתר, אחד השיקולים שבוחן ביהמ"ש בהתייחס לבקשה לעיכוב הליכים היא האם יש מה לעכב; כלומר, אם הבוררות טרם הסתיימה. הסתיימה הבוררות - אין עוד טעם בעיכוב ההליכים, והבקשה המתאימה במקרה כזה תהיה בקשה לדחיית התביעה עקב מעשה בית דין. נטיית ביהמ"ש היא לעכב הליכים ולתת תוקף להסכמי הבוררות, אלא אם כן קיים "טעם מיוחד" שלא לעכבם, כאשר הנטל להוכחת התקימותו של טעם מיוחד שלא לעכב הליכים מוטל על הטוען אותו.

בהתאם להוראת סעיף 39 לחוק הבוררות צד לפסק בוררות רשאי לממש את זכויותיו הנובעות מהפסק על דרך של הגשת תביעה בעילת הפסק עצמו. באופן זה, התובענה על יסוד הפסק מנותקת מן העילה המקורית ואם יש לצד שכנגד טענות כלפיי החייב, יוכל להשמיען לפני ביהמ"ש המברר את התובענה הנוספת.

ביהמ"ש העליון קבע כי מהוראות סעיפים 21 ו-39 לחוק הבוררות נלמדים שלושה עיקרים: "א. כי פסק בורר ניתן להוצאה לפועל כפסק דין של בימ"ש. ב. כי בפסק בורר ניתן לעשות כל שימוש אחר שפסק דין של בימ"ש יכול לשמש ו-ג. כי כל ההוראות בענין מעשה בית דין חלות על פסק בורר באותה מידה שהם חלים על פסק דין של בימ"ש". ביהמ"ש הוסיף והבהיר, כי על מנת להגיש תביעה לביהמ"ש על פי פסק הבוררות שאושר נדרשת סיבה טובה, שאלמלא כן תהווה הגשת התביעה שימוש לרעה בהליכי המשפט.

עוד נפסק כי משעה שאושר פסק הבורר, דינו - פרט לערעור - כדין פסק דין של בימ"ש וכי הוראות סעיף 23 לחוק הבוררות בכל הנוגע לאישור פסק הבוררות נועדו לאפשר הבאת הפסק לדרגת בר אכיפה בהוצאה לפועל.

עוד נקבע בעניין זה, כי אין מניעה להגיש תביעה חדשה על יסוד עילת פסק הבורר אם קיים צידוק מיוחד לכך משום הפסק אינו ניתן לביצוע בהוצאה לפועל. ביהמ"ש הוסיף וקבע, כי על התובעים שהגישו תביעה בעילת הפסק "להראות, כי לא ניתן לאכוף ביצועו של הפסק בהוצאה לפועל או בהליכי ביזיון בימ"ש או כי מתעוררים קשיים מיוחדים בקשר לכך".

ביישום הוראות החוק וההלכות לעיל על ענייננו, הוחלט לדחות את הבקשה לעכב את ההליך ולקבל את התביעה באופן חלקי.

ראשית, בימה"ש דוחה את טענת הנתבע, כי הסעד הנתבע בהליך זה לעניין מינוי כונס נכסים מהווה הרחבה של הסעד שניתן על ידי הבורר. מדובר בסעד שנועד לאכוף ולבצע את פסק הבורר והוא אינו הרחבה של הקביעה בפסק הבורר ביחס לזכויות התובע בנכס; שנית, בהתייחס לטענותיו של הנתבע ביחס למחלוקות בכל הנוגע לזהות הגורם שיישא בחיובים הנובעים מהעברת הזכויות בנכס: למעשה לא קיימת בנקודה זו מחלוקת בין הצדדים שכן טרם הושג חיוב כלשהו. גם אם תתעורר מחלוקת בענין זה, מדובר במחלוקת הנוגעת לאופן ביצוע פסק הבורר ולא מחלוקת שנכנסת בגדרה של ההסכמה להפנות את הסכסוך לבוררות. שכן לשון הסכם הבוררות מתייחסת לסכסוכים הקיימים במועד חתימת ההסכם. גם אם היה נמצא כי מדובר במחלוקת שהוסכם לגביה שתתברר במסגרת הבוררות (וכאמור, לא ניתן להסיק זאת מלשון הסכם הבוררות), הליך הבוררות המורכב; משך הזמן בו מתנהלים ההליכים; ההליכים שנדרשו עד לנקודת זמן זו; משך הזמן שחלף ממועד אישור פסק הבוררות וטיבה של מחלוקת אפשרית ביחס לביצוע פסק הבורר - מהווים "טעם מיוחד" המצדיק קביעה שהענין לא יעוכב בשל הליך בוררות, כפי שמאפשרות הוראות סעיף 5(ג) לחוק הבוררות. לפיכך ביהמ"ש דוחה את הבקשה לעכב את ההליך כאן.

משנדחתה הבקשה לעכב את ההליך; משהובהר בדיון, כי הצדדים אינם חלוקים ביחס לחלוקת הזכויות בנכס אלא רק לגבי הביצוע; משהובהר שאין התנגדות להעברת הזכויות בהתאם לפסק הבוררות ומשלא הועלו טענות ביחס לעצם רישום הזכויות ופירוק השיתוף בנכס - אין למעשה טענות שיש צורך לברר כעת ואין מחלוקת שנדרש להכריע בהן עתה ויש לפעול להסדיר את ביצועו של פסק הבוררות.

ביהמ"ש שקל האם יש הצדקה לנהל את ביצוע פסק הבוררות במסגרת הליך בביהמ"ש אולם מאחר ומדובר בביצוע של הוראה בפסק דין המקנה זכויות בנכס מקרקעין (שלא בנסיבות המפורטות בסעיף 7 לחוק ביהמ"ש לענייני משפחה), לא נמצא כי קיים צידוק מיוחד, מורכבות יוצאת דופן או נסיבות מיוחדות המצדיקות ביצוע פסק דין שלא על ידי רשות האכיפה והגבייה שנועדה להוציא פסקי דין לפועל.

בהתאם, ביהמ"ש מקבל את התביעה בכל הנוגע לסעד המבוקש של אכיפת פסק הבוררות ומורה על ביצוע אכיפת פסק הבוררות בהליכי הוצאה לפועל בכל דרך שיקבע רשם ההוצאה לפועל, לרבות באמצעות מינוי כונס נכסים, בהתאם לשיקול דעתו וסמכויותיו.

פסק דין

1. הצדדים להליך זה הם אחים שהתעוררו ביניהם מחלוקות שונות אשר הועברו להכרעה בפני בורר בהתאם להסכמות שעוגנו בהסכם בוררות מיום 5.8.2013 ("הסכם הבוררות"). פסק הבוררות ניתן ביום 19.1.2017 ותוקן ביום 7.3.2017 ("פסק הבוררות").

אחת המחלוקות בין הצדדים נגעה לזכויות בנכס מקרקעין המצוי ברחוב _____, _____ ("הנכס").

כבוד הבורר הכריע בשורת מחלוקות בין הצדדים וקבע לענין הנכס, כי התובע (כאן) "זכאי במישור ההצהרתי למחצית הזכויות בנכס" וכי "מומלץ לצדדים לשקול נוסחת היפרדות שכן לכך עשויים להיות יתרונות לא מבוטלים ובלבד שימצאו נוסחה כלכלית הולמת".

2. לאחר שהגיש התובע בקשה לאשר את פסק הבוררות אגב תיקונו ([ת"ב 61353-06-17](#)) והנתבע הגיש בקשה לבטל את פסק הבוררות ([ת"ב 10973-04-17](#)), ביום 12.9.2018 נתן בית משפט זה פסק דין המאשר את פסק הבוררות ("פסק הדין").

בין הצדדים התנהל הליך בוררות נוסף בתיק [ת"ב 8370-01-20](#) בסיומו ניתן ביום 18.12.2019 פסק בוררות שני, אשר איננו רלוונטי להליך שלפניי.

3. ביום 16.12.2020 הגיש התובע את התביעה שלפניי לאכיפת פסק הבוררות.

לטענתו, הנתבע מערים קשיים על ביצוע פסק הדין ועל כן הוא זכאי לפעול לאכיפת פסק הבוררות, כאשר הדרך היעילה לעשות כן היא באמצעות מינוי כונס נכסים.

4. הנתבע טען, כי בהתאם לפסק הבוררות, התובע הוא בעלים של מחצית הזכויות בנכס, והתובע דיווח לרשות המיסים על העברה ללא תמורה ועל כן ביקש לשאת בתשלום מס רכישה כמקובל בעסקת "מכר ללא תמורה" וזאת על אף שמדובר בהעברה מכח פסק בוררות.

בכך, כך טוען הנתבע, מבקש התובע לפטור עצמו מתשלום מס רכישה מלא ולקבל את הנכס כולל תשלומי השבחה מבלי שיישא בתשלומים אלה.

עוד טען הנתבע, כי מדובר בהרחבת פסק הבוררות באופן שבו מבקש התובע לקבל את הנכס כאשר הוא נקי מכל חוב כאשר חובות שצמחו מעצם הבעלות אמורות לחול על התובע בהתאם לחלקו היחסי בנכס.

הנתבע הוסיף וטען, כי הסעד המבוקש של מינוי כונס נכסים מהווה הרחבה של פסק הבורר שכן הוא אינו הסעד שנפסק לטובת התובע.

הנתבע הדגיש, כי הבורר קבע, כי התובע זכאי למחצית הזכויות בנכס מבלי שנקבע, כי הוא זכאי לזכויות בנכס כאשר הם נקיים מכל חוב נכון להיום ועל כן התובע חב במחצית מתשלום מס הרכישה והשבחת הנכס ממועד הרכישה.

5. בסמוך להגשת כתב ההגנה הגיש הנתבע בקשה לעיכוב הליכים לפי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#), התשכ"ח - 1968 ("חוק הבוררות").

הנתבע עמד בבקשה על הטענה לענין הרחבת הקביעות בפסק הבוררות באופן בו התובע למעשה מבקש לקבל את המקרקעין כשהם נקיים מכל חוב, לרבות חובות שצמחו מעצם הבעלות שהתגבשה ממועד רכישת הנכס בשנת 2004, כאשר עלויות אלו, בהתאם לחלקו היחסי, אמורות לחול עליו.

לטענת הנתבע, מאחר ומדובר בסעד המהווה הרחבה של הסעד שניתן בפסק הבוררות הסמכות לדון בענין זה מוקנית לבורר.

הנתבע הוסיף וטען, כי התובע פנה לבית המשפט בחוסר תום לב, מאחר שהסתיר את הסכום הבוררות; וכי מתקיימים כלל התנאים המנויים [בסעיף 5 לחוק הבוררות](#), על מנת לעכב את ההליכים בתביעה.

6. התובע השיב, כי מטרת הבקשה לסרב את ההליך ולעכב את ביצוע פסק הבוררות.

לטענתו, לפי [סעיף 39 לחוק הבוררות](#) הוא זכאי להוציא לפועל את פסק הבוררות החלוט, ומאחר שהכרעת הבורר היא הצהרתית, הרי שהסעד המבוקש בתביעה הוא סעד נלווה הנדרש לצורך יישום ההכרעה והוצאתה לפועל.

העברת התביעה לבוררות, הוסיף הנתבע, תוביל לכך שהאכיפה תהיה מלווה במחלוקות שיידרשו הכרעה שיפוטית, ולכן הותרת ההליך בבית המשפט תפשוט ותקצר אותו ומינוי כונס נכסים על ידי בית המשפט יחסוך מהצדדים את שכר הטרחה של הבורר.

7. ביום 7.7.2021 התקיים דיון במהלכו טענו הצדדים ביחס לסמכותו של בית המשפט לדון בתביעה לאור הוראות הסכם הבוררות ובנוגע לעצם קיומן של מחלוקות בין הצדדים:

ב"כ התובע טען, כי קיים פסק דין חלוט שקובע את זכותו של התובע בנכס וכל שנותר הוא להוציא אותו לפועל (עמ' 1, ש' 11-16); כי המחלוקות שמפרט הנתבע הן מחלוקות הנוגעות לעצם ביצוע פסק הבורר וכי אם יתברר שיש חוב הנובע מביצוע פסק הדין בית המשפט יידרש להכרעה (עמ' 1, ש' 30-31).

ב"כ הנתבע עמד על כך שההסכמה שניתנה לבורר היתה להכריע בכל מחלוקת בין הצדדים והמחלוקת כעת אינה טכנית, אלא עניינית לגבי אופן הביצוע (עמ' 2, ש' 4-26) וכי הוא כופר בחובתו לשאת בעלות כלשהי הנובעת מהעברת הזכויות (עמ' 3, ש' 7-8).

לשאלת בית המשפט בכל הנוגע לעצם קיום חבות מס ושיעורה השיב ב"כ הנתבע, כי קיומה של חבות מס ידועה לו אך היקפה אינו ידוע כעת (עמ' 4, ש' 14-17).

דיון והכרעה

8. סעיף 5 לחוק הבוררות קובע, כך:

"5. (א) הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים בתובענה, יעכב בית המשפט את ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשיכה ועדיין הוא מוכן לכך.

(ב) בקשה לעיכוב הליכים יכול שתוגש בכתב ההגנה או בדרך אחרת, אך לא יאוחר מהיום שטען המבקש לראשונה לגופו של ענין התובענה.

(ג) בית המשפט רשאי שלא לעכב את ההליכים אם ראה טעם מיוחד שהסכסוך לא יידון בבוררות".

9. כך, קובעות הוראות חוק הבוררות בצורה ברורה, כי לבית המשפט שיקול דעת האם להיענות לבקשה לעכב את ההליכים בפניו משום שנערך הסכם בורות בין הצדדים, או לסרב לה ולהמשיך לדון בתביעה, למרות ההסכם (ראו בהקשר זה - סמדר אוטולנגי, בוררות דין ונוהל כרך א' 281 (מהדורה רביעית מיוחדת, התשס"ה-2005)).

בין היתר, אחד השיקולים שבוחן בית המשפט בהתייחס לבקשה לעיכוב הליכים היא האם יש מה לעכב; כלומר, אם הבוררות טרם הסתיימה.

הסתיימה הבוררות - אין עוד טעם בעיכוב ההליכים, והבקשה המתאימה במקרה כזה תהיה בקשה לדחיית התביעה עקב מעשה בית דין (שם, עמ' 283).

נטיית בית המשפט היא לעכב הליכים ולתת תוקף להסכמי הבוררות, אלא אם כן קיים "טעם מיוחד" שלא לעכבם, כאשר הנטל להוכחת התקיימותו של טעם מיוחד שלא לעכב הליכים מוטל על הטוען אותו (ישראל שמעוני, דיני בורות אופק חדש בורות כרך א' 118 (מהדורה שלישית מורחבת, התשע"ט-2019)).

10. סעיף 39 לחוק הבוררות קובע, כי "אין בהוראות חוק זה כדי למנוע הגשת תובענה לבית המשפט על פי הזכויות והחובות שנקבעו בפסק בורות לפי חוק זה או בהכרעה שניתנה על יסוד הסכם בעל-פה".

כלומר, בהתאם להוראות אלה, צד לפסק בורות רשאי לממש את זכויותיו הנובעות מהפסק על דרך של הגשת תביעה בעילת הפסק עצמו.

באופן זה, התובענה על יסוד הפסק מנותקת מן העילה המקורית ואם יש לצד שכנגד טענות כלפיי החייב, יוכל להשמיען לפני בית המשפט המברר את התובענה הנוספת (אורי גורן [בוררות](#) 285 (התשע"ח-2018)).

11. בע"א [433/74 איתן להב נ' יעקב נבו](#) פ"ד כט(1) 487, 490 נדרש בית המשפט העליון לשאלת מעמדו של פסק בוררות לענין אופן ביצועו וקבע, כי מהוראות [סעיפים 21 ו-39 לחוק הבוררות](#) נלמדים שלושה עיקרים:

"א. כי פסק בורר ניתן להוצאה לפועל כפסק דין של בית משפט. ב. כי בפסק בורר ניתן לעשות כל שימוש אחר שפסק דין של בית משפט יכול לשמש ו-ג. כי כל ההוראות בענין מעשה בית דין חלות על פסק בורר באותה מידה שהם חלים על פסק דין של בית משפט".

בית המשפט הוסיף והבהיר, כי על מנת להגיש תביעה לבית המשפט על פי פסק הבוררות שאושר נדרשת סיבה טובה, שאלמלא כן תהווה הגשת התביעה שימוש לרעה בהליכי המשפט.

12. בע"א [427/89 מקור הנפקות והכויות בע"מ נ' מאיר מרחב](#) [פורסם בבנו] (31.12.1989) קבע בית המשפט, כי משעה שאושר פסק הבורר, דינו - פרט לערעור - כדין פסק דין של בית משפט וכי הוראות [סעיף 23 לחוק הבוררות](#) בכל הנוגע לאישור פסק הבוררות נועדו לאפשר הבאת הפסק לדרגת בר אכיפה בהוצאה לפועל (פסקה 3 לפסק הדין).

עוד נקבע בענין זה, כי אין מניעה להגיש תביעה חדשה על יסוד עילת פסק הבורר אם קיים צידוק מיוחד לכך משום הפסק אינו ניתן לביצוע בהוצאה לפועל.

בית המשפט הוסיף וקבע, כי על התובעים שהגישו תביעה בעילת הפסק **"להראות, כי לא ניתן לאכוף ביצועו של הפסק בהוצאה לפועל או בהליכי ביזיון בית משפט או כי מתעוררים קשיים מיוחדים בקשר לכך"** (פסקה 7).

13. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ובחנתי את יישום הוראות החוק וההלכות המפורטות על ענייננו, החלטתי לדחות את הבקשה לעכב את ההליך ולקבל את התביעה באופן חלקי. אפרט את טעמי, תוך התייחסות לטענות הנתבע בבקשה לעיכוב ההליך.

14. ראשית, אתייחס לטענת הנתבע, כי הסעד הנתבע בהליך זה מהווה הרחבה של הסעד שניתן על ידי הבורר:

כאמור, בכתב התביעה עותר המשיב לאכיפת פסק הבוררות באמצעות מינוי כונס נכסים אשר יינתנו לו הסמכויות של המבקש במקרקעין והוא יוסמך לנקוט בפעולות הנחוצות להוצאה לפועל של פסק הבורר.

מדובר בסעד שנועד **לאכוף ולבצע** את פסק הבורר והוא אינו הרחבה של הקביעה בפסק הבורר ביחס לזכויות התובע בנכס.

שנית, בהתייחס לטענותיו של הנתבע ביחס למחלוקות בכל הנוגע לזהות הגורם שישא בחיובים הנובעים מהעברת הזכויות בנכס:

- (א) מדובר בטענות תאורטיות, שכן טרם הוטל חיוב כלשהו על מי מהצדדים וגם אם ידוע עצם קיומו של חיוב (ויודגש, כי לא הוצג בפניי חיוב כזה), לא ידוע שיעורו. על כן, לא קיימת למעשה בנקודת זמן זו מחלוקת בין הצדדים בענין זה.
- (ב) גם אם תתעורר מחלוקת בענין זה, מדובר במחלוקת הנוגעת לאופן ביצוע פסק הבורר ולא במחלוקת הנכללת בגדר ההסכמות שהוסדרו בהסכם הבוררות, שכן לשון הסכם הבוררות מתייחסת לסכסוכים הקיימים במועד חתימת ההסכם. במסגרת הסכם הבוררות הובהר, כי בין הצדדים "קיימים סכסוכים בעניינים שונים, לרבות בנושאים כספיים שונים ובקשר עם השותפות ופירוקה", ועל כן הסכימו הצדדים על מינויו של "בורר מכריע בסכסוך ביניהם בהליך בוררות". כאמור, פסק הבוררות שניתן ביום 19.1.2017, תוקן ביום 7.3.2017 ואושר ביום 12.9.2018 קבע, בין היתר, את זכאותו של התובע במחצית הזכויות בנכס. מובן שלא ניתן להחיל את ההסכמה בענין הבוררות על כל מחלוקת שתהיה לעולמי עד וכוונת הצדדים לתחום את ההסכמה לפניה לבוררות ביחס למחלוקות הקיימות במועד הרלבנטי ברורה ובהירה.
- (ג) אוסיף, כי גם אם הייתי מוצאת, כי מדובר במחלוקת שהוסכם לגביה שתתברר במסגרת הבוררות (וכאמור, לא ניתן להסיק זאת מלשון הסכם הבוררות), הליך הבוררות המורכב; משך הזמן בו מתנהלים ההליכים; ההליכים שנדרשו עד לנקודת זמן זו; משך הזמן שחלף ממועד אישור פסק הבוררות וטיבה של מחלוקת אפשרית ביחס לביצוע פסק הבורר - מהווים "טעם מיוחד" המצדיק קביעה שהענין לא יעוכב בשל הליך בוררות, כפי שמאפשרות הוראות [סעיף 5\(ג\) לחוק הבוררות](#).
15. על כן, לסיכומה של נקודה זו, מאחר ומדובר בביצוע של פסק הבורר; מאחר ולא קיימת בנקודה זו מחלוקת בין הצדדים (שכן טרם הושת חיוב כלשהו); מאחר ועל פניו מחלוקת שתתעורר מהווה מחלוקת ביחס לביצוע פסק הבורר ולא מחלוקת שנכנסת בגדרה של ההסכמה להפנות את הסכסוך לבוררות; ובהתאם לסמכותי בהוראות [סעיף 5 לחוק הבוררות](#) - אני דוחה את הבקשה לעכב את ההליך כאן.
16. משנדחתה הבקשה לעכב את ההליך; משהובהר בדיון, כי הצדדים אינם חלוקים ביחס לחלוקת הזכויות בנכס אלא רק לגבי הביצוע (עמ' 2, ש' 6-7; עמ' 2, ש' 25-27); משהובהר שאין התנגדות להעברת הזכויות בהתאם לפסק הבוררות (עמ' 3, ש' 7-9); ומשלא הועלו טענות ביחס לעצם רישום הזכויות ופירוק השיתוף בנכס - אין למעשה טענות שיש צורך לברר כעת ואין מחלוקת שנדרש להכריע בהן עתה ויש לפעול להסדיר את ביצועו של פסק הבוררות.
17. שקלתי האם יש הצדקה לנהל את ביצוע פסק הבוררות במסגרת הליך בבית המשפט אולם מאחר ומדובר בביצוע של הוראה בפסק דין המקנה זכויות בנכס מקרקעין (שלא בנסיבות המפורטות [בסעיף 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה](#), תשנ"ה-1995), לא מצאתי כי קיים צידוק מיוחד, מורכבות יוצאת דופן או נסיבות מיוחדות המצדיקות ביצוע פסק דין שלא על ידי רשות האכיפה והגבייה שנועדה להוציא פסקי דין לפועל.

בהתאם, אני מקבלת את התביעה בכל הנוגע לסעד המבוקש של אכיפת פסק הבוררות ומורה על ביצוע אכיפת פסק הבוררות בהליכי הוצאה לפועל בכל דרך שיקבע רשם ההוצאה לפועל, לרבות באמצעות מינוי כונס נכסים, בהתאם לשיקול דעתו וסמכויותיו.

18. בהתאם להוראות [תקנה 53 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018](#) והוראות [תקנה 18\(ג\) לתקנות בית המשפט לענייני משפחה \(סדרי דין\), תשפ"א-2020](#); לאור דחיית הבקשה לעיכוב ההליך וקיומו של הדיון בענין זה וקבלת התביעה, אני מחייבת את הנתבע בהוצאות התובע בסך כולל של 1,500 ש"ח.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

אני מתירה פרסומו של פסק דין זה בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, ד' אב תשפ"א, 13 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

יפעת שקדי שץ 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)